

129

5007 701

BIBLIOTECA STRA SIBIU

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,
nr. 218
Marți,
2
octombrie
1990
4 pagini
1 leu

ESTUDIANTINĂ

Sint, de ieri peste 2000 de studenți în... „Heidelbergul transilvan” numit Sibiu, exact 2279 de tineri învățați, ca s-o dăm pe calea științei la modă numită matematici, din care 25 veniți de pe plaiurile surori basarabene. Dintre 2279, peste 500 de „boboci”. Ce vrea să însemne acest eșantion în viața socială a urbei, ce va să fie, cum tre-

sensul bogăției ofertei — istorie, carte, arte, plurilingvism, străluciri ale tradiției — va fi, întâi, un ferment pentru dinamism și adâncire în lumea ideilor, pentru cromatică socială și spor de gust și de frecvență întru autenticul științific și cultural-artistic. Dar și al agrementului. Dincolo de toate, este important ca acest contingent să-și ia în serios rolul și să devină, cât mai repede cu putință, autonom în sensul luării celor mai înțelepte hotărâri nu numai în ceea ce privește traiul diurn și nocturn, ci și studiul, munca, devenirea lor și, de ce nu? devenirea Sibiului ca o perlă a învățământului universitar național.

Prin urmare, tineri dragi, Sibiul multiseclar și tânăr vă pune la dispoziție căi de opțiune și speranțe și îndemn. Să nu-l dezamăgiți, căci dezamăgirea nu avem dreptul s-o luăm în calcul acum.

Gaudeamus igitur.

TRIBUNA

EDITORIALUL ZILEI

buie să se înscrie în viața social-culturală, în viața cotidiană a Sibiului, acest detașament de intelectuali în formare — iată probleme și chestiuni la care numai ei au dreptul să mediteze, ceilalți având doar rolul de a le înțelepți opțiunile și hotărârile — sfătându-i, sprijinind o inserție care să fie multiplan benefică socialmente.

Cu siguranță, viața lor universitară în, din nou, academicul Sibiu — cetate cu zestre admirabilă în

Un Cernobil românesc la Copșa Mică

2. Spuneam în articolul precedent că, de-a lungul anilor, am văzut și am auzit multe la Copșa Mică, informații care pot servi acum la înțelegerea mai exactă a „fenomenului”. Iată de ce nu cred că este de prisos să depăn aici câteva amintiri fără... botniță.

Luând-o cronologic, în anul 1978, la 2 mai am poposit la poarta I.M.M.N. pentru un reportaj de „loc nestins”. Am dat acolo peste un dispecer (nu-l uit toată viața) zgârcit la vorbă. Făcusem deplasarea cu mașina proprie și mi-a părut rău de benzină să rămân la niște informații pe care, altfel, le puteam obține telefonic. I-am propus, deci, acestui om cu nume de... pisică să intrăm nițel în întreprindere, poate dau peste un om sau întâmplare care să dovedească ci-titorului că am fost de față. M-a dus la o fabrică de acid sulfuric... De cum am intrat m-a izbit un miros ucigător de ouă clocite. Am respirat cu... noduri, tot mai scurt. Am fost liniștit cum că nu-i nimic, că în alte zile îi mult mai rău. De altfel muncitorii („operatori chimisti”) întâlniți aveau afirmată de gît cîte o mască și faptul că nu le puneau pe „figură” dovedea, nu?, că dracul nu-i chiar așa de... clocit cum se spune.

Am urcat la primul etaj al instalației în a cărei cabină de comandă am stat de vorbă cu un „operator” care mi-a declarat că muncește acolo de... 19 ani. L-am întrebat de sănătate și mi-a răspuns că mersi, nu se plînge. Am crezut atunci că m-a „manipulat”, fiind la rîndu-i selectat și anume instruit. Dar ulterior am mai întîlnit oameni — este drept, cazuri rare — care, după zeci de ani de muncă la „ocnă” se recomandau (sau se credeau) sănătoși tun. Spuneau aceștia să secretul „rezistenței” este alimentația bună și viața echilibrată.

(„Apropo de alimentație, nu cu mult înainte de Revoluție între măsurile de „îmbunătăți-

(continuare în pag. a III-a)

Ion SORESCU

SIBIU — anul întâi al „Erei Universitare”

Așadar, iată-ne ajunși pe un prag care face posibil să ne vedem visul cu ochii, iată-ne în fața unui eveniment ce vine să încheie aspirații seculare — prima zi din anul întâi al Universității sibiene. Emoționant și în egală măsură impresionant acest debut de an universitar, în care formulele protocolare au fost înlocuite cu rostiri sincere, aidoma gândurilor vorbitorilor. Emoționantă această reuniune festivă, la care numărul mare de studenți, profesori, invitați veniți fără a fi „împinși de la spate” au făcut ca sala mare a Casei de cultură a sindicatelor din Sibiu să devină neîncăpătoare. Emoționant deopotrivă faptul că, pentru întâia oară la un asemenea eveniment, mi-a fost dat să regăsesc printre cei prezenți înalți prelați ai Bisericii ortodoxe române, în frunte cu Înalt Prea Sfințitul Antonie Plămădeală, mitropolitul Ardealului, care a rostit o rugă de binecuvîntare și înțelepciune.

Dar, să revin asupra momentului inaugural și mai cu seamă asupra începutului de drum al Universității sibiene. Este necesar să se știe că, începînd cu acest an universitar, la Sibiu vor funcționa 5 facultăți de profil tehnic și umanist cu 17 specialități (dintre care 12 absolut noi) în care-și vor desăvîrși pregătirea profesională și pentru viață

peste 2200 de studenți. Pentru amenajarea și dotarea spațiilor, necesare procesului de instruire au fost investiți 5,7 milioane lei. Și chiar dacă cursurile universitare vor începe totuși, n-aș putea spune că acest debut s-a produs într-o notă de optimism general, motivele fiind mai ales de spațiu în care se va desfășura procesul de învățămînt.

De altfel, acest lucru a fost lesne de dedus din gândurile rostite de unii vorbitori. În acest context al pregătirii debutului vieții universitare la Sibiu, actualul rector al Universității, domnul dr. Mircea Tomuș, aprecia dis-tanța mare de la vorbă la faptă a unor factori implicați sau faptul, deloc lipsit de semnificație, potrivit căruia în vremile de restriște cunoscute, Universitatea clujeană a fost instalată la Sibiu în mai puțin de două luni. Comentariile mi se par de prisos.

Domnul ministru — secretar de stat Hans Otto Stamp, prezent la această festivitate, se referea la anume condiții precare, altfel spus, nu există, suficiente săli de curs, nu avem dotare, dar acest lucru nu trebuie să ne împiedice să acționăm ca în cîțiva ani Universitatea sibiiană să devină cea mai frumoasă perlă din țară.

(continuare în pag. a III-a)

Nicolae IVAN

Procesul celor „șapte”

„Caruselul” aminărilor continuă

Era la prînz, Curtea Supremă de Justiție, Secția Militară, a procedat la judecarea la al treilea termen (!) a recursului „Celor 7” de la Sibiu, condamnați de Tribunalul militar teritorial București pentru complicitate la genocid.

După cum se cunoaște, este vorba de fostele cadre de securitate și miliție, respectiv Rotariu Iulian, Petrișor Teodor, Silvestru Nicu, Pădineanu Gheorghe, Popa Vasile, Maria Lucia și Pinciu Nicolae.

Practic, cauza nu s-a judecat. De ce? Din două întemeiate motive. Mai întâi datorită bizarului incident petrecut în 27 septembrie a.e., la Procesul totului de inculpați pentru evenimentele din 13 iunie. Cu totul inexplicabil — deocamdată! —

avocatul Paul Vărzaru (apărător al unuia dintre respectivii inculpați) a transmis grupului de infractori, aflați în boxă, un bilețel cuprinzînd „indicații prețioase” considerate compromițătoare nu numai pentru respectivul grup de acuzați ci și pentru avocatul cu pricina...; Avocatul P.V. era și este — dar, se pare, nu va mai fi — apărătorul inculpatului sibiian Maria Lucia. În procesul în cauză. Cert este că el, în atare împrejurări, nu s-a prezentat la proces. Al doilea motiv constă în absența avocatei Vasile, prim apărător al inculpatului Popa Vasile (aflat în spital), iar cea de a doua avocată d-na Paula Ia-

(continuare în pag. a III-a)

Lucian JIMAN

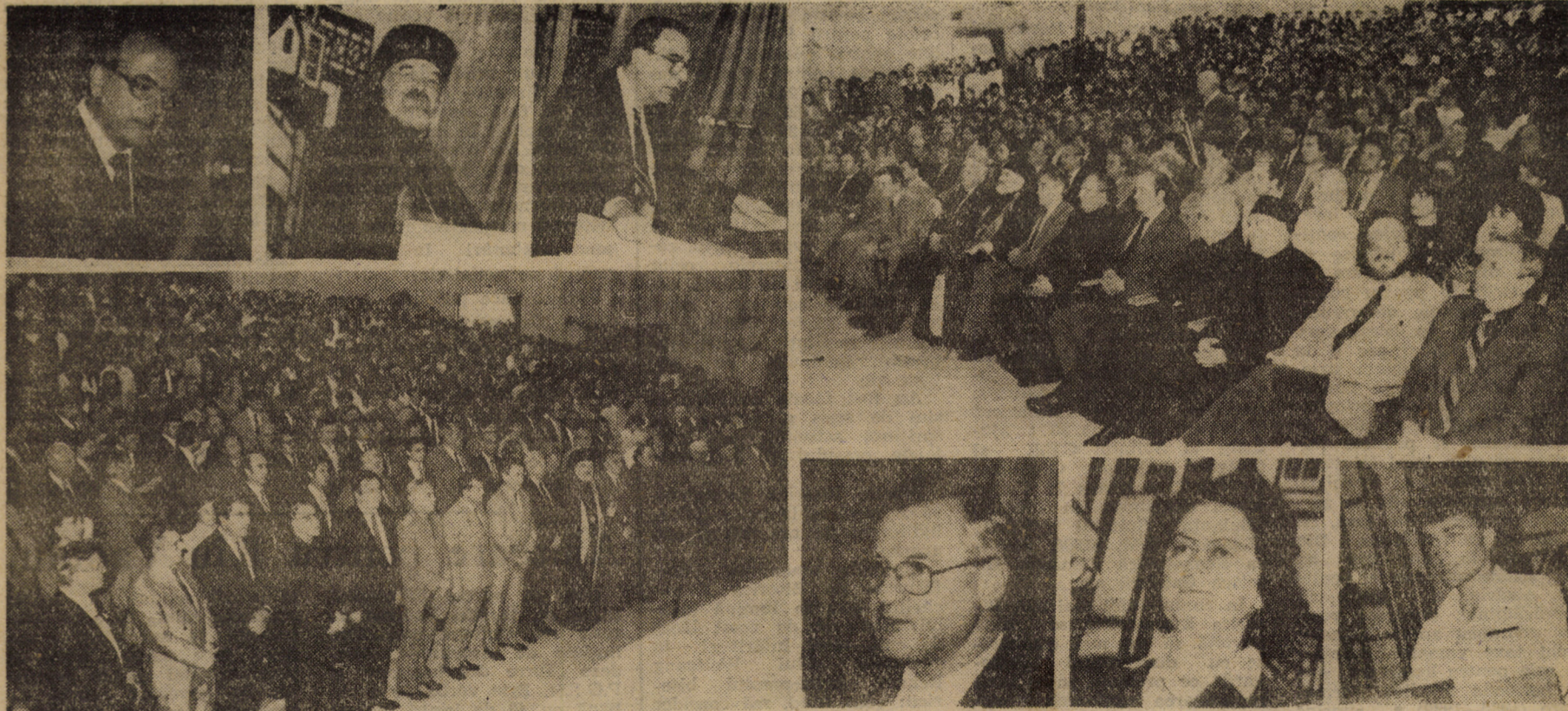
PROTEST

Asociația umanitară „UMANITAS” — organizație apolitică cu caracter social-uman — își exprimă regretul față de măsura P.N.L.-ului de a-și retrage reprezentanții din consiliul prefecturii și protestează, totodată, față de atitudinea prefecturii de a nu accepta luarea unor decizii de comun acord cu reprezentanții populației.

Protestăm, de asemenea, față de faptul că în conducerea administrativă a județului în multe compartimente — cu excepția domnului Romeo Trifu — se mai mențin oameni ai vechiului regim totalitar.

Considerăm că numirea în funcții de conducere, cit și luarea deciziilor trebuie făcute în mod democratic, cu acordul și prin vot al reprezentanților obștei.

Comitetul de conducere al Asociației „UMANITAS”

Aspecte inedite de la deschiderea anului universitar sibiian. Greutăți deosebite, dar și dorința firească de a le învinge. Poate așa învățătura capătă prețul ei meritat și ambiția de a fi mai buni își găsește locul în inimile noastre.

Foto: Fred NUSS

47148.

